

[Kurt Hansen]

Til slut er man ved at opbygge et klart kooperativistisk system, idet man ude i amterne har arbejdsmarkedsnævne, som er sammensat af repræsentanter for den lokale arbejdsgiverforening, arbejdsformidlingen og amts- og primærkommunerne samt den lokale fagbevægelse. Her sidder man altså med en række forskellige instanser, som skal forvalte denne lokale kriseregulering. Man forsøger at neutralisere fagforeningerne, man forsøger at tage det klassepolitiske indhold ud af det, men jeg kan love arbejdsministeren for, at det ikke vil lykkes.

Vores krav har hele tiden været ganske klare. Det er, at 26 ugers reglen må fjernes. 26 ugers reglens blotte eksistens i den aktuelle situation med over 200.000 arbejdsløse er en direkte trussel og et direkte anslag mod lønarbejderne, og den er regeringens og de borgerlige partiers forudsætning for at få deres indkomspolitik til at køre igennem.

Et andet princip, som har været ret så vigtigt for VS, og som vi har fremhævet gentagne gange, er: først fyret, først i arbejde. Dette har arbejdsministeren i sine forlig med de borgerlige partier konsekvent forsøgt at undergrave. Det seneste led i denne undergravende virksomhed er kommet frem i forbindelse med de lister, som arbejdsministeren nu har lovet at arbejdsgiverne skal få, over, hvilken arbejdskraft arbejdsformidlingskontorerne har til rådighed for kapitalejerne, lister, der giver dem langt bedre muligheder for at udvælge, end de hidtil har haft, selv om de selvfølgelig også under den hidtidige lovgivning har været dygtige til at finde ud af, hvem de ville ansætte, og hvem de ikke ville ansætte.

Endvidere må et ufravigeligt krav være, at arbejdsanvisningen og kontrollen føres tilbage til fagforeningerne og ikke, som man nylig har indgået forlig om med de borgerlige, en såkaldt parallelanvisning, hvor man forsøger at gøre a-kasserne til en del af det offentlige arbejdsformidlingssystem.

Arbejdsministeren har ved flere lejligheder hævdet, at der er en meget nøje sammenhæng mellem på den ene side efterlønsforslaget og på den anden side dette løntilskudsforlag, som jeg vil kalde det. Nu er det jo sådan, at efter dette forslag om løntilskud har folk under 60 år krav på at få et job. Om det så ligger inden for eller uden for ens faglige område er sådan set ligegyldigt. Men

hvad så med de folk, der er over 60 år, som ikke har krav på at få tilbudt et job, og som ikke engang har mulighed for at gå på en alt for ringe efterlønsordning?

Man kan forestille sig, at de mellem 60 og 64½ år kommer til at stå i en situation, hvor de skal presses over på bistandskontorerne. Det er den praktiske konsekvens af dette stykke lovgivning, medmindre arbejdsministeren har andre tanker, som han har tænkt sig at redegøre for herfra i et svar til mig om dette spørgsmål.

VS har i samarbejde med DKP stillet en række ændringsforslag, som skulle tage højde for en række af de problemer, som jeg har ridset op heroppefra. Disse ændringsforslag udtrykker naturligvis ikke, hvordan VS allerhelst så en lovgivning på dette felt indrettet, for så skulle vi simpelt hen lave hele arbejdsløshedsloven om, men ændringsforslagene kommer alene ind dér, hvor de kan afbøde de værste virkninger af den skadelige lovgivning og de skadelige forlig, som den socialdemokratiske regering har lavet med de borgerlige partier. Derfor er vi gået ind i dette samarbejde med DKP og har stillet en række ændringsforslag.

Jeg kan oplyse, at VS agter at stemme for de ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet, ud fra den betragtning, at vi ikke går ind for, at de rige kommuner, Frederiksberg, Søllerød og hvad de i øvrigt hedder, som næsten ingen langtidsløse har, skal slippe meget billigt, medens mere fattige kommuner, f. eks. i Nordjylland, på Bornholm og på Lolland-Falster, som har mange langtidsløse, skal poste en uforholdsmæssig stor del af deres skatteyderindkradsede midler ud i arbejdsgivernes lommer og til administrationen af lovgivningen i det hele taget.

I øvrigt har VS tiltrådt det ændringsforlag, som SF har stillet, ændringsforlag nr. 17, om, at der skal være samtidighed imellem dette forslag om løntilskudsordninger og efterlønsforlaget. Jeg vil sige, at vi har nok været lidt for hurtige, da vi tiltrådte dette ændringsforlag, for vi vil ikke acceptere løntilskudsordninger af den art, som er formuleret i lovgivningen her, uanset om der vil blive gennemført en nok så tilfredsstillende lovgivning på efterlønsområdet, og det er der jo langtfra udsigt til. Det, som SF har stillet ændringsforlag om, er, at regeringens for-